

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

L. Jagera 1-4, 31000 OSIJEK

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u ZagrebuPoslovni broj spisa St-1777/2026

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC OSIJEK

1

07-08-2026PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA _____

UR. BROJ _____

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU**PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Zoltan Čeke, vlasnik obrta Zoltan transportOIB 01450845776

Adresa / sjedište

Đakovačka 166, Ivanovci Đakovački**PODACI O DUŽNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Red Iris Resolutions d.o.o.OIB 07073891287,

Adresa / sjedište

Radnička cesta 80, Zagreb**PODACI O TRAŽBINI:**

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

postupak u tijeku pred Vrhovnim sudom RH posl. br. Revd-2254/2026, prvos. predmet broj P-38Iznos dospjele tražbine 28.145,30 (EUR)Glavnica 13.564,32 (EUR)Kamate 14.580,98 (EUR)Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
256,32 (EUR)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☐ NE ☒ za iznos _____ (EUR)

BRANČUŠKA AGENCIJA
ZAGREB

87-102-378

POSREDOVANJE U PROMETU
POSREDOVANJE U PROMETU
POSREDOVANJE U PROMETU
POSREDOVANJE U PROMETU
POSREDOVANJE U PROMETU

BRANČUŠKA AGENCIJA

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

POSREDOVANJE U PROMETU

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (EUR)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Đakovo, 04.08.2026.g.

Potpis vjerovnika





Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Stalna služba u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 13
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-388/2024-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu, po sutkinji Danijeli Martini Maoduš, u pravnoj stvari tužitelja Zoltan Čeke, Ivanovci Gorjanski, Đakovačka 26, OIB: 01450845776, vl. ZOLTAN TRANSPORT, obrt za prijevoz, trgovinu i usluge, Ivanovci Đakovački, Đakovačka 166, MBO 90496868, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom uredu Brajko iz Đakova, protiv tuženika Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Ilica 1A, (ranije: Radnička cesta 48), OIB: 87064273078, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu KALLAY & PARTNERI iz Zagreba, radi: isplate, V.P.S. 13.564,32 eur, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 12. veljače 2025. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Alme Opačak, odvjetnice i u odsutnosti tuženika, na ročištu za donošenje, objavu i uručenje presude 18. ožujka 2025.

presudio je

I
a) Djelomično se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, koji glasi:

"Utvrđuje se djelomično ništetnom dio odredbe točke točke 6.8. Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu motornog vozila/pokretnine izdanog od strane Hypo-Leasing-Kroatien d.o.o. 31. srpnja 2008. kojoj je određeno: "... ako dođe do promjena... uvjeta na tržištu kapitala, odnosno ukoliko dođe do promjene troškova refinanciranja, Davatelj leasinga može uskladiti obračun rate..." te ista ne proizvodi pravne učinke."

b) Odbija se dio tužbenog zahtjeva, koji glasi:

"Utvrđuje se ništetnom odredba točke 12.7. Općih uvjeta uz Ugovor o financijskom leasingu motornog vozila broj HR/030901643 sklopljenog dana 29. rujna 2008. godine između tužitelja i pravnog prednika tuženika Hypo Leasing Kroatien d.o.o., a koja odredba glasi: "Usklađivanje visine iznosa rate ili drugih plaćanja uslijed promjene.... kamatne stope ne smatraju izmjenom ili dopunom ugovora i za takva usklađivanja nije potrebna suglasnost Primatelja leasinga..." te ista ne proizvodi pravne učinke."

II Odbija se tužitelj Zoltan Čeke, Ivanovci Gorjanski, Đakovačka 26, OIB: 01450845776, vl. ZOLTAN TRANSPORT, obrt za prijevoz, trgovinu i usluge, Ivanovci Đakovački, Đakovačka 166, MBO 90496868, s dijelom tužbenog zahtjeva, koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Blue Iris Resolution d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb, OIB: 87064273078, da tužitelju Zoltan Čeke, Ivanovci Gorjanski, Đakovačka 26, OIB: 01450845776, vl. ZOLTAN TRANSPORT, obrt za prijevoz, trgovinu i usluge, Ivanovci Đakovački, Đakovačka 166, MBO 90496868, isplati iznos od 13.564,32 eura/102.200,51 kuna* na ime više plaćene kamatne stope s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijecha svakog pojedinog iznosa tj., od prvog dospelog iznosa pa do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14 % godišnje, od 01. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi od 12 % godišnje, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do isplate, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblja dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za osam postotna poena, a od 01. siječnja 2023. prema stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana sve u roku 15 dana, i to:

na iznos od 108,34 EUR od 2.4.2009. do naplate
na iznos od 106,17 EUR od 5.5.2009. do naplate
na iznos od 103,21 EUR od 2.6.2009. do naplate
na iznos od 234,84 EUR od 2.7.2009. do naplate
na iznos od 233,37 EUR od 4.8.2009. do naplate
na iznos od 229,76 EUR od 2.9.2009. do naplate
na iznos od 223,40 EUR od 2.10.2009. do naplate
na iznos od 218,35 EUR od 3.11.2009. do naplate
na iznos od 217,32 EUR od 2.12.2009. do naplate
na iznos od 174,40 EUR od 5.1.2010. do naplate
na iznos od 171,61 EUR od 2.2.2010. do naplate
na iznos od 167,40 EUR od 2.3.2010. do naplate
na iznos od 169,87 EUR od 2.4.2010. do naplate
na iznos od 329,26 EUR od 3.8.2010. do naplate
na iznos od 328,55 EUR od 2.9.2010. do naplate
na iznos od 317,13 EUR od 2.10.2010. do naplate
na iznos od 317,62 EUR od 3.11.2010. do naplate
na iznos od 319,67 EUR od 2.12.2010 do naplate
na iznos od 316,94 EUR od 4.1.2011. do naplate
na iznos od 316,76 EUR od 2.2.2011. do naplate
na iznos od 315,32 EUR od 2.3.2011. do naplate
na iznos od 313,36 EUR od 2.4.2011. do naplate
na iznos od 310,90 EUR od 3.5.2011. do naplate
na iznos od 312,94 EUR od 2.6.2011. do naplate
na iznos od 311,73 EUR od 2.7.2011. do naplate
na iznos od 313,27 EUR od 2.8.2011. do naplate
na iznos od 312,66 EUR od 2.9.2011. do naplate
na iznos od 312,21 EUR od 4.10.2011. do naplate
na iznos od 309,85 EUR od 2.12.2011. do naplate
na iznos od 306,71 EUR od 31.12.2011. do naplate

na iznos od 306,65 EUR od 2.2.2012. do naplate
na iznos od 304,92 EUR od 2.3.2012. do naplate
na iznos od 291,55 EUR od 3.4.2012. do naplate
na iznos od 289,49 EUR od 3.5.2012. do naplate
na iznos od 288,57 EUR od 2.6.2012. do naplate
na iznos od 282,15 EUR od 3.7.2012. do naplate
na iznos od 279,68 EUR od 2.8.2012. do naplate
na iznos od 275,34 EUR od 4.9.2012. do naplate
na iznos od 263,58 EUR od 2.10.2012. do naplate
na iznos od 263,32 EUR od 3.11.2012. do naplate
na iznos od 260,61 EUR od 4.12.2012. do naplate
na iznos od 256,82 EUR od 3.1.2013. do naplate
na iznos od 254,89 EUR od 2.2.2013. do naplate
na iznos od 251,61 EUR od 2.3.2013. do naplate
na iznos od 248,82 EUR od 3.4.2013. do naplate
na iznos od 245,59 EUR od 3.5.2013. do naplate
na iznos od 241,19 EUR od 4.6.2013. do naplate
na iznos od 234,40 EUR od 2.7.2013. do naplate
na iznos od 232,36 EUR od 2.8.2013. do naplate
na iznos od 230,54 EUR od 3.9.2013. do naplate
na iznos od 228,75 EUR od 2.10.2013. do naplate"

III Nalaže se tužitelju Zoltanu Čeke, Ivanovci Gorjanski, Đakovačka 26, OIB: 01450845776, vl. ZOLTAN TRANSPORT, obrt za prijevoz, trgovinu i usluge, Ivanovci Đakovački, Đakovačka 166, MBO 90496868, da tuženiku Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Ilica 1A, OIB: 87064273078, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 248,75 eur, uvećane za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja ove presude 18. ožujka 2025. po do isplate po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke s uvećanjem za 3 % poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1.1., a za drugo polugodište stopa koja je na snazi na dan 1.7. te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV Tuženik Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Ilica 1A, OIB: 87064273078, se odbija s zahtjevom za naknadom troškova postupka za iznos od 625,00 eur.

V Tužitelj Zoltan Čeke, Ivanovci Gorjanski, Đakovačka 26, OIB: 01450845776, vl. ZOLTAN TRANSPORT, obrt za prijevoz, trgovinu i usluge, Ivanovci Đakovački, Đakovačka 166, MBO 90496868, se odbija sa zahtjevom za naknadom troškova postupka za iznos od 2.585,65 eur.

Obrazloženje

1. Tužitelj Zoltan Čeke, Ivanovci Gorjanski, Đakovačka 26, OIB: 01450845776, vl. ZOLTAN TRANSPORT, obrt za prijevoz, trgovinu i usluge, Ivanovci Đakovački, Đakovačka 166, MBO 90496868, u daljnjem tekstu: tužitelj, u tužbi predanoj na sudu dana 3. ožujka 2023. u bitnom navodi da je 29. rujna 2008. kao vlasnik obrta Zoltan transport s pravnim prednikom tuženika Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Ilica 1A,

OIB: 87064273078, u daljnjem tekstu: tuženik, HYPO-LEASING KROATIEN, društvom za financiranje d.o.o., Podružnica Đakovo, sklopio Ugovor o financijskom leasingu motornog vozila broj HR/030901643 s iznosom financiranja od ukupno 242.452,79 eur u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a važećem na dan plaćanja, s rokom trajanja leasinga od 60 mjeseci, s namjenom kupovine kamionske prikolice.

2. Tužitelj je kao primatelj leasinga 3. svibnja 2010. sklopio Aneks ugovora o financijskom leasingu kojim je smanjen mjesečni iznos leasing naknade na 2.358,35 eur te je ugovoren novi rok otplate do 1. travnja 2015. točkom 6. Ugovora o financijskom leasingu pod nazivom "iznos pojedinih naknada" ugovorena je kamatna stopa na način da sadrži varijabilni dio u vidu mjesečnog EURIBOR-a koji u trenutku ugovaranja iznosi 5.142 %, a na koji se potom nadodaje fiksna marža davatelja leasinga od 3,5 %. Točkom 12.7. Općih uvjeta financijskog leasinga koji su sastavni dio predmetnog Ugovora o financijskom leasingu propisano je da se usklađivanje visine iznosa rate ili drugih plaćanja uslijed promjene valutnih tečajeva, promjene valute plaćanja, uvjeta refinanciranja, kamatne stope ne smatraju izmjenom ili dopunom ugovora i za takva usklađenja nije potrebna suglasnost primatelja leasinga.

3. Tužitelj navodi da, uvidom u navedenu odredbu točke 12.7. Općih uvjeta Ugovora o leasingu, proizlazi da bi davatelj leasinga svojom jednostranom odlukom mogao mijenjati način obračuna ugovornih kamata što nije u skladu s pravnom prirodom ugovornih obveznopравnih odnosa koji nastaju suglasnošću volja ugovornih stranaka i u očitoj je protivnosti s osnovnim načelom ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu propisan člankom 3. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj smatra da navedena neravnopravnost stranaka u njihovim pravima i obvezama proizlazi iz činjenice da davatelj leasinga može mijenjati ugovornu odredbu bez ikakvog obrazloženja i navođenja određenih kriterija i parametara, a da druga ugovorna strana mora to prihvatiti. Upravo takav način promjene visine kamatne stope kao bitnog elementa Ugovora, odnosno cijene, nije u skladu s pravnom prirodom obveznopравnih odnosa niti zadovoljava zahtjev određenosti i odredivosti činidbe u smislu odredbe članka 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje: ZOO), odnosno članka 271. i članka 272. ZOO-a. Isto tako, smatra tužitelj, odredba točke 12.7. Općih uvjeta Ugovora je u suprotnosti s člankom 10. st. 3. ZOO-a i predstavlja nedopušteno ponašanje davatelja leasinga, jer se ugovaranjem takve odredbe otežava ispunjenje obveze tužitelja kao primatelja leasinga koji je svoj leasing s kamatama u cijelosti isplatio te je također suprotna načelu savjesnosti i poštenja opisanom u članku 4. ZOO-a prema kojem u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.

4. Tužitelj se stoga poziva na ništetnost u smislu odredbe članka 296. ZOO-a.

5. Tužitelj smatra da je iz uvida u stvarno primijenjeni otplatni plan i vlastiti izračun tužitelja, koji se prilaže uz tužbu, vidljivo da je prednik tuženika tijekom postojanja obveze iz Ugovora o financijskom leasingu jednostranim odlukama mijenjao visinu kamatne stope, točnije povisivao je iznos ugovorene marže iznad 3,50 % i na taj način nepošteno opravdavao pad vrijednosti mjesečnog EURIBOR-a, koji je od kraja 2008. pa nadalje u konstantnom padu, a sve temeljem ništetne

odredbe točke 12.7. Općih uvjeta Ugovora o leasingu kojom se primatelj leasinga obvezao da davatelj leasinga svojevolumno mijenja kamatu. Dakle, umjesto da ugovorena kamata pada u tijeku otplate kredita zbog pada vrijednosti mjesečnog EURIBOR-a, prednik tuženika je tu istu kamatu u pravilu neopravdano povećavao ili držao na istoj razini i time tužitelja obvezao na plaćanje puno veće kamate nego što je ona prema parametrima iz točke 6. Ugovora trebala biti naplaćena, čime je takvim nepoštenim postupanjem neosnovano stekao razliku između ugovorene i stvarno obračunate kamatne stope.

6. Tužitelj navodi da je tuženik nepravilno, nesavjesno i nepošteno obračunavao kamatne stope općenito i da to proizlazi iz rješenja HANFA-e kojim je utvrđeno nepravilno obračunavanje kamatne stope na strani tuženika, međutim prednik tuženika HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o. je po zahtjevu tužitelja odbio isplatiti preplaćene iznose.

7. Tužitelj se poziva se na sudsku praksu koja smatra ovakvu ugovornu odredbu ništetnom i u nepotrošačkim ugovorima. Ističe da je u tim presudama zauzet stav da su kreditori ugovaranjem takvih odredbi povrijedili članke 269.-272. ZOO-a o odredivosti činidbe te posebice načelo ravnopravnosti sudionika i načelo savjesnosti i poštenja. Ističe da korisnici kredita imaju pravo ostvariti pravo na restituciju preplaćenih iznosa i to bez zastare restitucije uzimajući u obzir pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Slijedom navedenog, predlaže da sud utvrdi ništetnost predmetne odredbe te tuženika obveže na plaćanje više plaćene kamatne stope.

8. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u bitnom tužbeni zahtjev osporava u cijelosti, odnosno osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe kako iz činjenice da je primatelj leasinga obrtnik koji je predmetni ugovor o financijskom leasingu sklopio u okviru svoje profesionalne djelatnosti, a koja činjenica je nesporna među strankama, proizlazi kako je tužitelj bio dužan prilikom sklapanja predmetnog ugovora o leasingu primijeniti dužan stupanj pažnje koji se od njega zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa. Smatra da su predmetnim ugovorom o leasingu ugovorne strane jasno ugovorile vrijednost objekta leasinga, ukupan iznos naknada te iznos pojedine naknade. Tuženik ne spori činjenicu da je tuženik ista pravna osoba kao i osoba koja je sklopila predmetni ugovor.

9. Tuženik navodi da sudska praksa na koju se poziva nije primjenjiva u ovom slučaju. U konkretnom slučaju uvjeti i kriteriji za usklađenje visine iznosa rate su jasno propisani, odnosno ugovoreno je da do usklađenja visine iznosa rate može doći uslijed promjene valutnih tečaja, promjene valute plaćanja, uvjeta refinanciranja, pa se radi o odredivoj činidbi sukladno odredbi članka 272. ZOO-a.

10. Također tuženik smatra da je neosnovano pozivanje tužitelja na rješenje Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga jer je Rješenjem o provedenom nadzoru je utvrđeno kako je tuženik u svom poslovanju kao ugovorna strana imao potpuno pravo slobodno određivati uvjete pod kojima sklapa ugovore o leasingu pa tako i uvjete koji se odnose na kamatnu stopu odnosno uvjete njene promjenjivosti. Tuženik ističe kako tužitelj nije ni na koji način dokazao da se rješenje HANFA-e

odnosi upravo na ugovor o leasingu koji je sklopio s tuženikom, odnosno da su navodne nepravilnosti na koje se tužitelj poziva počinjene upravo i u odnosu na ovaj konkretan ugovor

11. Tuženik ukazuje kako je potpisom predmetnog ugovora o leasingu, tužitelj je izjavio da je ugovor o leasingu i opće uvjete pomno pročitao, da razumije njihove odredbe te da je s istima suglasan, a trebao je kao poduzetnik uložiti povećanu pažnju kod sklapanja takvog ugovora.

12. Tuženik, na temelju čl. 214. st. 3. ZOO-a ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja te osporava u cijelosti visinu potraživanja tužitelja jer je zastarni rok kod zahtjeva za povrat navodno stečenog bez osnove pet godina.

13. U dokaznom postupku sud je izvršio: uvid u Ugovor o financijskom leasingu motornog vozila broj HR/030901643 Opće uvjete tuženika, u Aneks tog ugovora, u stvarni otplatni plan, u specifikaciju uplata, u rješenje HANFA-e, u dopis tužitelja tuženiku, izvod iz obrtnog registra za tužitelja, u izračun tužitelja, u relevantne dijelove premeta ovog suda poslovni broj: P-84/2023 i P-85/2023, osobito u nalaze i mišljenja vještaka FINACIJE LB d.o.o. Osijek i zapisnike s ročišta na kojima su vještaci bili saslušavani.

14. Sud nije provodio predloženo financijsko-knjigovodstveno vještačenje u ovom postupku.

15. Iz isprave iz drugih predmeta – pisanih nalaza sačinjenim po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke u drugim predmetima ovog suda poslovni broj: P-84/2023 i P-85/2023 (u kojima je sporno isto pitanje) proizlazi kao i iz zapisnika o saslušanju vještaka u tim predmetima slijedeće:

- vještaci navode suglasno kako je točkom 6. Ugovora o financijskom leasingu, koji u biti odgovora predmetnoj toč. 6 spornog Ugovora u ovom predmetu, ugovorena kamatna stopa na način da sadrži varijabilni dio u vidu tromjesečnog LIBOR-a koji u trenutku ugovaranja iznosi 2.64333 %, a na koji se potom nadodaje fiksna marža davatelja leasinga od 4.3567 %;

- vještaci zaključuju da je tijekom plaćanja leasinga tužitelj kao korisnik leasinga tuženiku platio veći iznos kamata radi povećanja marže koju je tuženik primjenjivao tijekom plaćanja leasinga, u odnosu na ugovorenu maržu.

Sukladno izračunu, tijekom cijelog perioda trajanja leasinga tužitelj je platio više od iznosa po ugovoru nego što je trebao platiti. Navedenim razlikama više plaćenih kamata dodan je i PDV koji je tužitelj plaćao na kamate od početka otplate leasinga.

16. Na ročištima u drugim predmetima ovog suda poslovni broj: P-84/2023 i P-85/2023 (u kojima je sporno isto pitanje) je proveden dokaz saslušanjem vještaka Lidije Balog. Vještakinja ističe kod saslušanja da je tuženik po vlastitom nahođenju bez posebnih ugovora s tužiteljem kamatnu stopu povećavao, stoga je tužitelj platio puno veću kamatnu stopu. Stranke nisu imale pitanja niti primjedbi na iskaze tog vještaka.

17. Sud zaključuje da je potpuno nebitno što je navedenim predmetima bilo riječi o ugovorima koji su se vezali za LIBOR, a ovdje je riječ o ugovoru koji se sklopljen na način da sadrži varijabilni dio u vidu mjesečnog EURIBOR-a, jer se radi

o pravno jednakom načinu ugovaranja, pa su i utvrđenja iz vještačkih nalaza kao isprava od značenja za ovaj predmet jer i tužitelj na pripremnom ročištu navodi kako ne smatra da bi drugi razlozi od onih koji su utvrđeni u tim predmetima financijskim vještačenjem bilo razlozi zbog kojih je tužitelj platio veći iznos tuženiku nego što je trebao, a tuženik ne navodi da su ta utvrđenja netočna.

18. Sud nalaze financijskih vještaka iz drugih navedenih srodnih predmeta ne prihvaća u ovom predmetu kao nalaze vještaka, ali prihvaća kao isprave, dakle dokaze relevantne za ovaj predmet.

19. Iz dokaza provedenih u drugim predmetima nalaza o financijskim vještačenjima, proizlazi vjerojatnost istog postupanja tuženika kao razlog zbog čega je tuženik tužitelju naplatio po Ugovoru više nego što je bila obveza tužitelja, a sud u ovom postupku nije mogao sa stupnjem izvjesnosti utvrđivati financijskim vještačenjem razloge zašto je tuženik vršio primjene u visini rata.

20. Iz tužbe ne proizlazi da bi tužitelj predlagao financijsko vještačenje na okolnost osnove zahtjeva, nego samo na okolnost visine (četvrta strana tužbe, toč. VII), a jednako i u podnesku kojim se prinačava tužbeni zahtjev.

21. Stoga je sud odlučio ne provoditi financijsko-knjigovodstveno vještačenje u ovom predmetu.

22. Točkom 12.7. Općih uvjeta financijskog leasinga, koji su sastavni dio predmetnog Ugovora o financijskom leasingu, propisano je da se usklađivanje visine iznosa rate ili drugih plaćanja uslijed promjene valutnih tečajeva, promjene valute plaćanja, uvjeta refinanciranja, kamatne stope ne smatraju izmjenom ili dopunom ugovora i za takva usklađenja nije potrebna suglasnost primatelja leasinga.

23. Među strankama je sporan dio odredbe točke 12.7. Općih uvjeta financijskog leasinga prema kojem se, kao što je navedeno, usklađivanje iznosa rate ili drugih plaćanja uslijed promjene kamatne stope ne smatra izmjenom ili dopunom ugovora za koju je potrebna suglasnost primatelja leasinga.

24. Uvidom u sporni ugovor utvrđeno je da je propisana određena naknada u smislu odredbe članka 35. stavka 1. Zakona o leasingu ("Narodne novine" broj 135/2006), kao određiva činidba.

25. Način promjene visine kamatne stope mora biti i u skladu s pravnom prirodom obveznopравnih odnosa i zadovoljavati zahtjev određenosti i odredivosti činidbe u smislu odredbe članka 269. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05), kojim je propisano da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva, članak 271. ZOO-a, kojim je propisano da je činidba nedopuštena ako je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva i članka 272. ZOO-a kojim je propisano da je činidba određiva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti.

26. Sud zaključuje: prema navedenoj odredbi ugovora toč. 12. 7. predmetnih Općih uvjeta, stranke su ugovorile određivu kamatnu stopu s varijabilnim, ali odredivim dijelom tromjesečnog EURIBOR-a i fiksnim dijelom marže.

27. Spornim dijelom odredbe nije propisano da tuženik može mijenjati kamatnu stopu po svojoj volji bez suglasnosti primatelja leasinga, a kako to tvrdi tužitelj, već da može izvršiti usklađivanje iznosa rate uslijed navedenih promjena bez suglasnosti tužitelja.

28. Kamatna stopa, kako je ugovorena, ima svoj varijabilni i fiksni dio. Jer se tromjesečni EURIBOR konstantno mijenja, mijenja se i kamatna stopa. Sporna odredba, prema tome, ne ovlašćuje tuženika da samovoljno i proizvoljno mijenja ugovorenu kamatnu stopu.

29. Iz nalaza i mišljenja vještaka iz drugih navedenih predmeta koji se odnose na potpuno isto sporno pravno pitanje (ali se tužitelj poziva i na bitno iste činjenice), proizlazi da je tuženik mijenjao kamatnu stopu mijenjajući ugovorenu fiksnu maržu, na što nije bilo ovlašten temeljem spornog ugovora, a iz odgovora na tužbu ne proizlazi da bi to tuženik učinio kod konkretnog ugovora zbog promjene uvjeta na tržištu kapitala ili promjene troškova refinanciranja.

30. Stoga je takva odredba, toč. XII 7. Općih uvjeta, ne predstavlja načelno ništentnu odredbu jer je određiva, a, utvrđenje ništetnosti te odredbe je od značenja za odluku suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva pod toč. II tužbenog zahtjeva.

31. Tužitelj na pripremnom ročištu u ovom predmetu nema primjedbe na utvrđenja vještaka iz navedenih drugih predmeta iz kojih proizlazi da je tijekom plaćanja leasinga tužitelj kao korisnik leasinga tuženiku platio veći iznos kamata radi povećanja marže koje je tuženik primjenjivao tijekom plaćanja leasinga u odnosu na ugovorenu maržu, ne smatra da bi postojali drugi razlozi većeg plaćanja tužitelja postojali u odnosu na predmetni ugovor o leasingu, ali smatra da bez obzira na to ipak postoje razlozi ništetnosti ugovornih odredbi jer je tuženik bez suglasnosti tužitelja samoinicijativno uskladio visinu anuiteta mimo dogovorenih parametara jer iz tih ugovornih odredbi proizlazi da je tuženik ovlašten samoinicijativno usklađivati cijenu anuiteta mimo dogovorenih parametara i tako mijenjati cijenu iz ugovora o leasingu, a cijena je bitan element ugovora, smatra da fiksni dio kamate kroz cijelo ugovorno razdoblje treba ostati fiksni i nepromjenjiv, pa su upravo zbog toga predmetne ugovorne odredbe za koje tužitelj smatra da su ništetne uzrokovale neravnopravnost na štetu tužitelja pa je u tome pravni interes tužitelja tražiti utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi.

32. Točka 12.7. Općih uvjeta financijskog leasinga ne ovlašćuje tuženika na mijenjanje marže, ona nije osnov na temelju kojeg je tuženik imao pravo naplatiti tužitelju više od ugovorenog, zbog čega se navedena odredba ne može oglasiti ništavom.

33. Sud međutim smatra ništenom dio odredbe 6.8. Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu koja glasi: "... ako dođe do promjena... uvjeta na tržištu kapitala, odnosno ukoliko dođe do promjene troškova refinanciranja... Davatelj leasinga može uskladiti obračun rate."

34. Naime, ova odredba predstavlja odredbu ništetnom prema člancima 269., 271. i 272. ZOO-a i članka 296. ZOO-a, jer takvom odredbom davatelj leasinga si

pridržava pravo da jednostrano izvrši promjenu obračuna kamatne stope kako je prvotno ugovoreno u članku 6. Ugovora o financijskom leasingu pozivajući se paušalno na "promjene uvjeta na tržištu kapitala ili promjena troškova refinanciranja", a nije određeno navedeno o kakvim se promjena na tržištu kapitala ili promjenama troškova refinanciranja radi. Stoga sud zaključuje da se radi o ništenoj odredbi općih uvjeta – toč. 6. 8. jer bi po toj odredbi tuženik mogao mijenjati ugovornu odredbu bez pozivanja na određene kriterije i parametre.

35. Upravo takav način promjene visine kamatne stope kao bitnog elementa Ugovora, odnosno cijene, nije u skladu s pravnom prirodom obveznopравnih odnosa niti zadovoljava zahtjev određenosti i odredivosti činidbe u smislu odredbe članka 269. st. 2. ZOO-a kojim je propisano da činidba, u ovom slučaju kamata, mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva, članka 271. ZOO-a, kojim je propisano da je činidba nedopuštena ako je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva i članka 272. ZOO-a kojim je propisano da je činidba određiva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti, a odredba čl. 6. 8. ne sadržava takve odrednice. Isto tako odredba točke 6. 8. Općih uvjeta Ugovora je u suprotnosti s člankom 10. st. 3. ZOO-a i predstavlja nedopušteno ponašanje davatelja leasinga, jer se ugovaranjem takve odredbe otežava ispunjenje obveze tužitelja kao primatelja leasinga te je također suprotna načelu savjesnosti i poštenja opisanom u članku 4. ZOO-a prema kojem u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.

36. Iako je sud utvrdio nišetnost odredbe 6. 8. Općih uvjeta, očito je da ta odredba nije bila razlog zašto je ugovor sklopljen, pa ne dovodi do nišetnosti ugovora u cijelosti, a iz provedenih vještačenja u drugim srodnim predmetima proizlazi da nije bila niti razlog zato je tuženik neosnovano tužitelju obračunao veće kamate, nego je razlog za takvo postupanje bio u tome što je tuženik mijenjao kamatnu stopu mijenjajući ugovorenu fiksnu maržu, na što nije bilo ovlašten temeljem spornog ugovora.

37. Kako sud nije utvrdio osnovanost osnove zahtjeva u odnosu na utvrđenje nišetnosti toč. 12.7. Općih uvjeta, a iako je utvrdio nišetnost toč. 6. 8. Općih uvjeta nije bio ovlašten utvrđivati vještačenjem da li je upravo postupanje tuženika po toj odredbi bio uzrokom toga što je tužitelj platio obvezu koja ne postoji jer vještačenja na tu okolnost nije niti predloženo.

38. Nije bilo razloga provoditi dokaze na okolnost osnovanosti visine zahtjeva (financijsko vještačenje), kad osnova zahtjeva tuženika pod toč. II zahtjeva nije utvrđena.

39. Kako sud nije utvrdio osnovanost osnove zahtjeva, nije bilo uvjeta za odlučivanje o prigovoru zastare tražbine.

40. Sud je vezan činjeničnom osnovom zahtjeva i ne može odlučivati da li tužitelj ima pravo po nekoj drugoj osnovi (primjerice postupanje protivno ugovornoj odredbi) tražiti od tuženika isplatu više plaćenog nego što je ugovorom utvrđeno.

41. Tužitelj se u činjeničnoj osnovi tužbe isključivo poziva na ništetnost odredbi Ugovora kao razlog zbog čega traži utuženi iznos u toč. II tužbenog zahtjeva.

42. Sud je na pripremnom ročištu postavio tužitelju upit: "da li će mijenjati činjeničnu osnovu zahtjeva obzirom na utvrđenja vještaka iz drugih srodnih predmeta".

43. Tužitelja je na pripremnom ročištu zastupao zamjenik punomoćnika koji je zatražio dodatni rok za očitovanje da li će eventualno dopunjavati, odnosno preinačavati činjeničnu osnovu zahtjeva.

44. Sud je odbio taj prijedlog jer nije u interesu ekonomičnosti postupanja.

45. Samo ako bi razlozi ništetnosti ugovora bili razlogom što je tuženik naplatio tužitelju veći iznos nego što proizlazi iz Ugovora, tražbina tužitelja ne bi bila obuhvaćena zastarom, jer bi zastarni rok od 5 godina (po osnovu stečenog bez osnove počeo teći tek dostavom strankama odluke o utvrđenju ništetnosti ugovora).

46. Da bi ugovor bio ništetan i da bi to bio razlog što je tuženik naplatio tužitelju veći iznos nego što proizlazi iz Ugovora, nije dokazano u ovom postupku, pa je sud odbio tužbeni zahtjev u toč. II primjenom članka 221.a ZPP-a u vezi sa člancima 269. do 272. ZOO-a koji propisuju kada je ugovor ništav jer u povedenom postupku nije moglo biti utvrđeno da bi djelomična ništenost ugovora u odnosu na toč. 6.8. Općih uvjeta ugovora bila razlogom zašto je tužitelju obračunato i zašto je platio više nego što bi trebao platiti, a utvrđeno je da ugovorna odredba iz toč. 12. 7. Općih Uvjeta ugovora nije ništena.

47. Po pretpostavkom izmjene činjenične osnove zahtjeva, tako da se tužitelj poziva i da drugi razlog zbog kojeg je tuženik neosnovano naplatio od tužitelja veći iznos nego što proizlazi iz Ugovora, primjerice postupanje protivno ugovoru, odnosno stjecanje bez osnove koje nema uporište u ništetnosti ugovora, sud utvrđuje da bi tužbeni zahtjev tužitelja bio obuhvaćen zastarom uz primjenu zastarnog roka od 3 ili od 5 godina, jer iz tužbenog zahtjeva proizlazi da su utuženi iznosi koje je tuženik više naplatio tužitelju u razdoblju od 2. travnja 2009. do 2. listopada 2013, a tužba je podnesena dana 3. ožujka 2023., dakle više godina nakon isteka zadnjih zastarnih rokova.

48. Sud je po čl. 190. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) dozvolio preinaku tužbenog zahtjeva prema podnesku tužitelja od 9. siječnja 2025. i u odnosu na drugu toč. Općih uvjeta toč. 6.8, jer je pitanje ništetnosti odredbe Općih uvjeta u interesu razjašnjenja međusobnih odnosa stranaka, a tužitelj je tužbeni zahtjev preinačio u pripremnom postupku.

49. Sud smatra da je tužitelj učinio vjerojatnim svoj pravni interes za podnošenje tužbe na utvrđenje određenih odredbi Ugovora stranaka jer ako bi uspio s utvrđenjem ništetnosti i dokazao da su upravo ništene odredbe razlog zašto je tužitelj protivno zakonu platio tuženiku više nego što bi trebao, tužitelj bi mogao realizirati svoja prava na povrat stečajnog bez osnove.

50. Tužitelj u ovom postupku i ne tvrdi da bi tuženik upravo pretplatio tužitelju iznos naveden u toč. II konačno postavljenog tužbenog zahtjeva (prema podnesku od 9. siječnja 2025.) jer je tuženik postupio po ništetnoj odredbi ugovora i povećao kamatnu stopu zbog promjene na tržištu kapitala ili promjena troškova financiranja, a kako tužitelj nije predložio provođenje dokaza vještačenjem na okolnost razloga zbog kojih je tuženik tuženiku neosnovano zaračunao veći iznos (dakle na okolnost osnove), nego je predložio vještačenje samo na okolnost visine, u ovom postupku na okolnost osnovanosti osnove tužbenog zahtjeva vještačenje nije moglo biti provedeno pa sud vještačenjem nije bio ovlašten provjeravati jesu li promjene na tržištu kapitala ili promjena troškova financiranja uvjetovali povećan obračun opsega obveze tužitelja.

51. Dakle, sud u ovom postupku nije bilo ovlašten nalagati vještaku utvrđivati pregledom dokumentacije tuženika razloge zbog kojih je tuženik više obračunao tužitelju, koji više obračunati iznos tužitelj potražuje u ovom postupku.

52. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio primjenom odredbi i to čl. 151., 154. st. 5., 155., i čl. 164. st. 1. i st. 4., Tarife o nagradi i naknadi troškova odvjetnika ("NN" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23, dalje: OTH) prema V.P.S.-u glavnog zahtjeva u toč. II tužbenog zahtjeva od 13.564,32 eur.

53. Tužitelj je djelomično odbijen s zahtjevom u toč. I, a djelomično mu je u odnosu na tu točku zahtjeva tužba usvojena, ali je u potpunosti odbijen s toč. II tužbenog zahtjeva koji glasi na novčani iznos.

54. Sud cijeni djelomični uspjeh tužitelja u toč. I tužbenog zahtjeva neznatnim uspjehom u sporu jer zbog odlučivanja o tom dijelu tužbenog zahtjeva nisu provedeni posebni dokazi te cijeni da taj uspjeh u sporu nije bio od značenja za odbijanje tužbenog zahtjeva tužitelja u toč. II tužbenog zahtjeva.

55. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu (tbr. 8. t. 1. OTH-a u vezi s tbr. 7. toč. 1 OTH-a - 199,00 eur (jer je na taj iznos postavio zahtjev (troškovnik uz odgovor na tužbu), uz pripadajući PDV na taj iznos (tbr. 42 OTH-a - 25%), što je 248,75 eur.

56. Sud tuženiku nije priznao kao nužan trošak po čl. 155. stavak 1. trošak podneska od 6. veljače 2025. kojim prigovara nadležnosti jer s tim prigovorom nije uspio pa isticanje takvog prigovora nije bilo nužno.

57. Sud tuženiku nije priznao zatražene troškove pristojbe na odgovor na tužbu jer pristojbena obveza tuženika na odgovor na tužbu dospijeva tek pravomoćnim okončanjem postupka ako tuženik izgubi spor.

58. Sud je tuženiku priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 248,75 eur uz po čl. 151. st. 3. ZPP-a, zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

59. Tuženik je odbijen sa zahtjev za naknadom troškova postupka za iznos od 625,00 eur, jer je zahtjev postavio na iznos od 935,93 eur (310,93 eur uz odgovor na

tužbu i 625,00 eur uz podnesak od 14. siječnja 2025) a tužitelj je odbijen s ukupno postavljenim tužbenim zahtjevom s osnova naknade troškova postupka od 2.585,65 eur.

60. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Slavonskom Brodu 18. ožujka 2025.

Sutkinja:
Daniela Martini Maoduš

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave odluke. Žalba se predaje putem ovog suda za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

- Tužitelju, po punomoćniku, e-Oglasna ploča
- Tuženiku, po punomoćniku, e-Oglasna ploča

Rj.

Spis kalendar 15 dana, po isteku kalendara tužitelja pozvati na plaćanje punog iznosa pristojbe na presudu ako ne plati u roku od tri dana pola iznosa pristojbe na presudu.

Dokument je elektronički potpisan:
Daniela Martini-Maoduš

Vrijeme potpisivanja:
18-03-2025
14:11:31



DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3337353838383131353532
OU=Signature
S=Martini-Maoduš
G=Daniela
CN=Daniela Martini-Maoduš

Broj zapisa: **9-30874-d8669**

Kontrolni broj: **07276-680bd-3e68f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Daniela Martini-Maoduš, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

SOR OS 2 D
31000PU 31000



0,00 EUR 2,72 EUR
236g 31400 06.08.2026. 11:20:59 1/1

FINANCIJSKA AGENCIJA

L. JAGERA 1-4

31 000 OSIRK

